

Krisztus ma, a Szentlélekkel betelt tanítványai által jelenti ki magát!¹

Köszöntés: „Mert minden, aki segítségül hívja az Úr nevét, megtartatik. Mimódon hívják azért segítségül [azt], akiben nem hisznek? Mimódon hisznek pedig [abban], aki felől nem hallottak? Mimódon hallanának pedig prédikáló nélkül? Mimódon prédikálnak pedig, ha el nem küldetnek?” Róm 10:13-15.

Alapige: Lk. 16: 19-31.

Bibliaolvasás: Lk 24: 13-35.

Szeretet testvéreim! Péter apostol így tesz bizonyosságot az igehirdetés tekintélyéről és hitelességéről!

„¹⁷Mert amikor az Atya Istentől tisztességet és dicsőséget nyert, és ilyen szöveget intézett hozzá a felséges dicsőség: „Ez az én szeretett Fiam, akiben gyönyörködöm”, ¹⁸ezt a mennyből jött szöveget mi hallottuk, mert együtt voltunk vele a szent hegyen. ¹⁹Ezért egészen bizonyosnak tartjuk a prófétai beszédet, amelyre jól teszitek, ha mint sötét helyen világító lámpásra figyeltok, amíg felragyog a nap, és felkel a hajnalcsillag szívetekben. ²⁰Mindenekelőtt tudnotok kell, hogy az Írás egyetlen próféciaja sem ered önkényes magyarázatból, ²¹mert sohasem ember akaratából származott a prófécia, hanem a Szentlélektől indítva szólaltak meg az Istentől küldött emberek.”²

A Krisztusról szóló bizonyágtétel nincs bezárva az ószövetségi Szentírásba, nem állt meg Mózes és a prófétákkal, hanem általuk, az evangélisták, az apostolok által a feltámadott Krisztus megszólal a gyülekezetekben is. Ez a tanúbizonyosság-tétel azonban nem ért véget az apostoli korról, időszakkal, mert Krisztus él, és Ő újból és újból megszólít embereket az Ő Igéje és Szentlelke által, akik immár nem Mózes, nem a prófétákat, nem az evangélistákat, nem az apostolokat, nem az egyházatyákat, nem a reformátorokat, nem a lekipásztorokat hallják, hanem mindezen keresztül magát Krisztust. Jézus Krisztusnak az ígén keresztül való megismerése ma sincs önkényes emberi tevékenységből, mert Istennek mai emberei most is Szentlélektől indítva szólnak, és az általuk szóló Szóban, maga Krisztus szól és cselekszik!

Hogyan hallgatjuk hát Krisztust, aki a gyülekezetben szól hozzánk? Egy hagyományos keletnyugattájékoztató kis templomban történhetett a következő eset. A templomtorony alatt volt az egyetlen bejárat a hajóba. A bejáratnál szemben helyezkedett el a szószék. A bejárat jobb és baloldali falán voltak a fogasok, amire az igehirdető lelkész jól rá látott. Már javában folyt az igehirdetés, amikor bejött egy ember a templomba. A lelkész meg-megszakította a beszédet kezdve azzal, hogy „*bejött egy ember a templomba. Most a kabátokhoz ment. Leakasztott néhány kabátot és a karjára tette. Elment a kabátokkal*”. Végül befejezte az istentiszteletet és a gyülekezet távozott. Kifelé tartva többen észrevették, hogy nincs meg a kabátjuk. Mi lett a kabátokkal? Ki vitte el? A tiszteletes úr jól látta, hiszen mi háttal ültünk; miért nem szólt? Én szóltam, - mondtam a lekipásztor. Mondtam, hogy bejött egy ember a templomba! Mondtam,

¹ „Azt várjuk, hogy Isten jelentsse ki magát a gyermekeinek: Isten azonban csak gyermekeiben jelenti ki magát!”
Oswald Chambers: Krisztus mindenekfelett, Evangéliumi/Primo Kiadó, Budapest 1992. o.114.

² 2Péter 1: 17-21.

hogy a kabátokhoz ment. Mondtam, hogy több kabátot a karjára emelt, és azt is mondtam, hogy elment! Ja! Azt hittük, hogy csak prédikál!

Vajon, nem így hallgatjuk mi is sokszor a prédikációt, hogy semmi kapcsolatot nem találunk benne önmagunkra és Jézus Krisztusra vonatkoztatva? Nem úgy teszünk, mintha Krisztus nem a személyes életünket szólítaná meg? Bizony Krisztus szól, de mi azt hisszük, hogy „csak a pap prédikál.”

Miért gondolkodunk így erről? Miért gondoljuk azt, hogy a Bibliát is csak emberek írták, és benne nem minden az Isten szava? Miért tette szavá Mirjám és Áron, hogy Isten nem csupán Mózes által szól, mert hiszen szólt ő általa is?³ Miért fordult Kóré, Dáthán és Abirám Mózes és Áron ellen azzal vádolva meg őket, hogy túl sokat tulajdonítanak maguknak, holott az egész gyülekezet szent, és közöttük van az Úr: miért emelik magatokat az Úr gyülekezete fölé?⁴ Tudjuk, hogy mit tett akkor az Úr Mózesért. Felhőben száll alá a gyülekezet sátora bejáratához és így beszélt Áronnal és Mirjámmal: „Az ÚR ezt mondta: Halljátok meg beszédemet: Ha van az ÚRnak prófétája köztetek, azzal látomásban ismertetem meg magam, álomban beszélek hozzá. De nem ilyen Mózes, a szolgám! Őrá az egész házam van bízva! Szentől szemben beszélek vele, világosan, nem rejtélyesen, az ÚR alakját is megpillanthatja. Miért nem féltetek hát beszélni szolgám, Mózes ellen? Akkor az ÚR haragra gerjedt ellenük, és elment. Amikor pedig a felhő eltávozott a sátorról, Mirjám egyszerre poklos lett, olyan, mint a hó. Továbbá azt is tudjuk, hogy mit cselekedett az Úr Mózesért, amikor a Lévi fiai Kóré, Dáthán, Abirám és a hozzájuk csatlakozott kétszáz ötven előljáró fejedelem fordult Mózes ellen. Másnap reggel a Lévi fellázadt fiai ki-ki Isten előtt állt a maga tömjénezőjével. Isten megparancsolta Mózesnek, hogy a nép különüljön el tőlük. Az a 250 embert tűz emésztette meg, Kóré családját pedig legalább a föld nyelte el, úgyhogy élve süllyedtek a sötét mélységbe. Ezen felül a rá következő napon még 14700 ember halt meg akkor táborban az Úr bosszúja által.⁵ Miért gondoljuk azt, hogy ma kevesebb az Úr szolgájának a tekintélye, mint a Mózesé volt? Miért gondoljuk azt, hogy a ma hirdetett evangélium prédikálója hiteltelen, talán azért mert sem nem Mózes és nem is valamelyik apostol, vagy talán azért, mert maga az Úr által elhívott és felkent szolgája sem? Gondolja meg mindenki, hogy, amit Isten hitelesített, ember ne tegye azt hiteltelenné, amit pedig maga az Úr nyilvánított hazugnak és hamisnak, ember azt ne változtassa igazsággá, vagy igazzá! Vigyázzatok hát, hogy meg ne vessétek azt, aki szól; mert ha azok meg nem menekültek, akik a földön szólót vetették meg, sokkal kevésbé mi, ha elfordulunk attól, aki a mennyekből vagyton!”⁶ Az egykori Izrael Mózeset vetette meg, mi hozzánk azonban Krisztus küldetett el az evangélium által! Aki befogadta Krisztust, az evangélium visszhangjává lett! Sürgősen változtassuk meg gondolkodásunkat a Szentírás Istenéről, és a Bibliáról, mert bene még a legparányibb pont, vesszőcske és hangsúlyjel is az Úr szava! A kozmosz hamarabb múlik el, mint a Bibliából csak egyetlen kis vesszőcske! A Szentlélekkel prédikált prédikáció is az Isten szava, miért gondoljuk róla azt, hogy az csak egy ember egyéni gondolata, amihez Jézus Krisztusnak nincs semmi köze? Viszonyuljunk a prédikációhoz úgy, hogy az Jézus Krisztus

³ „És mondanak: Avagy csak Mózes által szólott-é az Úr? avagy nem szólott-é mi általunk is? És meghallá az Úr.” 4Móz 12:2.

⁴ 4Móz 16:3.

⁵ 4Móz 16:41-49.

⁶ Zsid 12:25.

hozzánk szóló beszéde és üzenete és akkor megtapasztaljuk, hogy az ige valóban élet és igazság, lelki táplálék a mi üdvösségünkre.

Azért ragaszkodunk ahhoz, hogy az igehirdetés az csak egy egyéni emberi vélemény, mert aki ezt teszi, nem köteles engedelmeskedni, és nem terheli semmilyen felelősség, továbbra is azt tehet, amit akar. De minden megváltozik, ha eleve úgy készülök egész héten át, napról napra, hogy az Úr napján, magával az Úrral találkozom, ő fog hozzám szólni. Azért megyek a gyülekezetbe, hogy Krisztust halljam. Azért megyek hozzá, hogy tanítson, tanácsoljon és vezessen. Azért keresem az arcát, hogy megvigasztaljon és megerősítsen! Ennél kevesebb nem elégszem meg! Ezért az áldásért és közösségért, imádkozom, böjtölök és adakozom. Ezért a közösségért és áldásért kész vagyok a szolgálatra!

Jézusnak a szegény Lázárról és a gazdagról elmondott példabeszéde, bármennyire furcsán hangzik is, mégiscsak a feltámadást ünneplő gyülekezet számára való tanítás, melynek lényegét a 27-31 versekben maga Jézus foglalja össze nekünk. Fontos tudnunk, hogy a törvény és a próféták korszaka Keresztelő Jánosig tartott, de azt követően az Isten országát hirdetik. Eljött ugyanis a világba Isten egyszülött Fia, aki az írásokat önmagára vonatkoztatva, az életével és halálával betöltötte, azaz beteljesítette mindazt, ami a törvényben Ő reá vonatkozott, a halottak közül való feltámadásával pedig megpecsételte az Isten az Ő általa bevégzett munkát, hogy mindazt, amit Isten az ósatyák, Mózes, a próféták és a zsoltárok által előre meghirdetett egyetlenegyféleképpen lehessen érteni és befogadni, úgy, ahogy Krisztusban beteljesült! Jézus egész földi életművével egyebet sem tett, csak azt, hogy a teljes ószövetségi szentírást önmagára vonatkoztatva hiánytalanul betöltötte. Egyetlen tökéletesen váltságáldozatként meghalt a bűneinkért a keresztfán, eltemették, de harmadnap feltámadt a halottak közül, kegyelmet és örök üdvösséget hozva nekünk. Húsvétkor így mutatta meg a tanítványainak, hogy Ő az egy igaz Messiás!

Emlékezzünk csak vissza, hogy mi is történt az emmausi úton? A feltámadott Jézus két tanítványához csatlakozott és hallgatta a beszélgetésüket. Félelemmel és összezavarodottan arról beszéltek, hogy eltűnt a temetőből a Názáreti Jézus teste, aki cselekedetben és szóban hatalmas próféta volt Isten és az egész nép előtt. Még azon sem voltak túl, hogy a nép vezetői oly gyalázatos módon árulták el, gyalázták meg, utasították el, kínozták meg és juttatták kereszthalálra, most még el is tűnt. Valami asszonybeszéd szerint angyalok voltak a sírjánál, akik azt hirdették, hogy feltámadt és él, sőt az asszonyokkal találkozott is az úton. Akkor mit tett Krisztus? Ezt mondta annak a két tanítványnak:

„Ó, ti balgák! Milyen rest a szívetek, hogy mindazt elhiggyétek, amit megmondtak a próféták! Hát nem ezt kellett elszenvednie a Krisztusnak, és így megdicsőülnie?”⁷ Akkor pedig Mózesről, meg valamennyi prófétáról kezdve újra elmagyarázta nekik mindazt, ami az Írásokban róla szólt.⁸

Mit mond Jézus a szegény lázár parabolájában húsvét, vagyis a feltámadás tanításáról, pontosabban a feltámadott ember Fiáról, aki valóban visszajött a halálból? „Ha Mózesre és a prófétákra nem hallgatnak, az sem győzi meg őket, ha valaki a halottak közül”⁹ jönne vissza, hogy meggyőzné őket! Emlékezzünk meg, hogy Krisztus az emmausi tanítványokat Mózes és

⁷ Lk 24: 25-26.

⁸ Lk 24: 27.

⁹ Lk 16: 31.

valamennyi próféta felidézésével győzte meg arról, hogy a Messiásnak, szenvednie, kínhalt hálnia kellett és csak utána feltámadnia és megdicsőülnie! Arról is emlékezzünk meg, hogy a feltámadott Jézus, amikor magyarázta az Írásokat, az őt hallgató két tanítványnak a szíve gerjedezni kezdett, azaz felgerjedt bennük az igaz hit, amely által felismerték Krisztust. Tudjuk, hogy akkor Jézus még egy kis ráadást is adott nekik, mert, amikor az asztalnál hálákat adott és megtörte a kenyeret, akkor a két tanítvány megdöbbenve ismerte fel, hogy mindvégig Jézussal jártak az úton.

Krisztus Urunk azt ígérte, hogy velünk lesz minden nap a világ végezetéig. Ő sokféleképpen jelzi az Ő jelenlétét. A gazdag emberrel úgy beszélt minden nap, hogy a szegény Lázás képében a kapujába ült és ennivalót kért tőle. A gazdag nem ismerte fel, hogy eljött az irgalmasság ideje, a könyörületnek az ideje, a segítségnyújtásnak az ideje. Sok napon át, állt nyitva a jótékonykodás ajtaja a gazdagnak, de ő nem ismerte fel Isten eme látogatásának kegyelmi idejét. Minden úrnapi igehirdetés ma is pontosan erről szól, hogy nyitva a kegyelem ajtaja! Krisztus prédikáltatja az evangéliumot Igéje és Szentlelke által. Szól tehát a bűnbocsánat és örök üdvösség evangéliuma a teljes Szentírás feltárásával, Mózesről kezdve a prófétákon át az evangélisták és az apostolok bizonyágtételén keresztül az Úr előttetek álló felkent szolgája által. Szentlélek munkája által így gerjed fel a szívetekben az egy igaz Istent megismerő és befogadó hit, hogy általa megismerjétek az Urat, és meglássátok, hogy Ő jár veletek életetek útján, ahogy azt meg is ígérte. Mindez úgy történik, mintha maga Krisztus tenne bizonyágot. Szentlélek úgy érint meg a bensőnkben, ahogy maga Krisztus tette ezt a tanítványaival. Krisztus mostani érintése semmivel nem kevesebb annál, ahogy Ő az apostolokat érintette meg! Így tesz Isten benneteket alkalmassá arra, hogy Őt ti Lélekben és igazságban imádjátok és szolgáljátok! Ez az Isten akarata, hogy akik Őt imádják, Lélekben és igazságban imádják Őt. Nincs a hitnek és engedelmességnek más útja, csak ez az egy! Ha tehát valakinek balgaságtól megköötözött és restségtől elsötétedett szívében nem gerjed fel a hit a Szentlélekkel prédikált evangélium hallatán, akkor azt az embert az sem győzi meg, ha valaki a halottak közül tenne bizonyágot neki.

Krisztus nem a halottak birodalmából való lelkek által akar hitre juttatni és újjászülni, hanem Igéje és Szentlelke által, az Ő új életben járó élő tanítványai bizonyágtétele által. Van hát Mózesük, és vannak prófétáik, sőt vannak evangélistáik, vannak apostolaik, vannak Szentlélekkel betelt igehirdető lelkészeik és bizonyágtételre alkalmas tanítványok, akik az Isten Igéjével a mindig velünk lévő élő Krisztust élük és prédikálják, a Krisztus parancsa pedig az, hogy őket hallgassák!¹⁰ Ámen.

Áldás: „A mi Urunk Jézus Krisztusnak Istene, a dicsőségnek Atyja adjon nektek bölcsességnek és kijelentésnek Lelkét az Ő megismerésében; És világosítsa meg értelmetek szemeit, hogy tudhassátok, hogy mi az Ő elhívásának a reménysége, mi az Ő öröksége dicsőségének a gazdagsága a szentek között, és mi az Ő hatalmának felséges nagysága irántunk, akik hiszünk, az Ő hatalma erejének ama munkája szerint (...).” Ef 1: 17-19. Hogy „(...) növekedjétek a kegyelemben és a mi Urunknak és megtartó Jézus Krisztusunknak ismeretében.” 2Pét 3:18 „Azért, hogy megismertettessék most a mennybeli fejedelemségekkel és hatalmasságokkal az egyház által az Istennek sokféle bölcsessége (...)” Ef 3: 10. „És

¹⁰ Lk 16: 29.

megismerjétek a Krisztusnak minden ismeretet felül haladó szeretetét, hogy [ekképpen] beteljesedjétek az Istennek egész teljességéig. Annak pedig, aki véghetetlen bőséggel mindeneket megcselekedhetik, feljebb hogynem mint kérjük vagy elgondoljuk, a mi bennünk munkálkodó erő szerint, Annak legyen dicsőség az egyházban a Krisztus Jézusban nemzetségről nemzetségre örökkön örökké. Ámen! Ef 3: 19-21.